

РЕШЕНИЕ
№ ППН-01-38/2017 г.
София, 08.05.2018 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав, председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на редовно заседание, проведено на 14.03.2018 г. и обективизирано в протокол № 12/14.03.2018 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № ППН-01-38/30.08.2017 г., подадена от П.М. и И.Т. срещу В.Й. и И. Й. за нарушаване на Закона за защита на личните данни.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

П.М. и И.Т. са сезирали Комисията за защита на личните данни с жалба, съдържаща твърдения за инсталиране на камера за видеонаблюдение. В жалбата се твърди, че на външната стена на тераса, собственост на В.Й. и И. Й. в гр. ***** е монтирана камера за видеонаблюдение, насочена към пътя, входната врата и гаражните клетки, като съгласно твърденията на жалбоподателите, обхватът на камерата „покрива публични места извън имота на собствениците“. Жалбоподателите информират, че не са давали съгласие за „шпиониране, фотографиране или снимане“.

Считат, че са нарушени правата им. Молят за преустановяване на видеонаблюдението на входната врата и гаражните клетки.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая с писмо с изх. № ППН-01-38/#1/24.10.2017г. на КЗЛД на ответните страни и е предоставен 5-дневен срок за писмено становище и представяне на относими доказателства. Писмото е надлежно получено, като в предоставения срок е депозирано становище по предмета на жалбата.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), на 17.01.2018 г. Комисията се е произнесла с решение относно допустимостта на жалба № ППН-01-38/30.08.2017 г., предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на

правен интерес на жалбоподателите, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок.

Предвид посоченото произнасяне жалбата е обявена за допустима, конституирани са страните в административното производство и е определена дата за разглеждане на жалбата по същество.

Страните са редовно уведомени. Не се явяват, не изпращат представители в заседанието пред комисията.

На основание чл. 36, ал. 1 от АПК и решение на КЗЛД, отразено в Протокол № 4/17.01.2018 г. е издадена Заповед № РД-14-20/26.01.2018 г. на Председателя на КЗЛД за извършване на проверка във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по жалбата, обективизирана в Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г.

В резултат от проверката е установено, че на посочения в жалбата адрес се намира осем етажна жилищна сграда с девет входа. Проверващият екип констатира, че на адреса за целите на превантивна охранителната дейност, преди две години, е изградена система за видеонаблюдение, състояща се от два броя видеокамери, DVR-устройство „Hikvision” – разположено в дома на Й., както и монитор, посредством който се наблюдава изходящия образ и записите с видеокадри. Системата е инсталирана от фирма, с която ответниците не са сключили договор за монтаж. Установено е, че до кадрите, заснемани от видеокамерите се достъпва отдалечено посредством уеб-приложение, инсталирано на мобилните телефони на Й., като по данни на ответницата никой друг няма достъп до видеозаписите или DVR-устройството. Констатирано е, че посредством DVR-устройството, системата за видеонаблюдение позволява съхранение на записи на видеокадри за срок от около тридесет дни, след което биват автоматично изтривани по реда на тяхното постъпване.

Проверващият екип установява, че видеокамерите са разположени, както следва: едната е разположена над входната врата на жилището на Й. и заснема етажната площадка на втория етаж, включително и входовете на съседните жилища; втората камера е разположена на фасадата на балкона на ответниците и заснема прилежащите към жилищната сграда улица и паркоместа.

Проверващият екип не установява наличието на информационни табели, предупреждаващи за извършването на видеонаблюдение.

Ответниците предоставят на проверяващия екип „Списък на живущите в гр. *****, които са съгласни (нямат нищо против) монтираните охранителни камери от сем. Й.”, който е приложен към настоящия констативен акт.

За документиране на резултатите от проверката се състави констативен протокол, и се направиха графични изображения (снимки) от системата за видеонаблюдение, приложени към настоящия констативен акт.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в незаконосъобразно поставяне на камери за видеонаблюдение.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането ѝ Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Тъй като не всяко лице, което обработва лични данни притежава качеството „администратор на лични данни“ с разпоредбата на чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД е дадено легално определение на понятието, а именно: администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на личните данни, както и когато видът, целите и средствата за обработване се определят със закон.

Липса на съгласие за монтиране на видеокамерите не води до механичния извод за незаконосъобразност на същото, тъй като съгласието е едно от условията за допустимост на обработването, но за да се приеме недопустимост, респективно незаконосъобразност, трябва да се установи липсата на което и да е от останалите основания в чл. 4, ал. 1, т. 1 – т. 7 от ЗЗЛД.

В конкретния случай, предвид установения режим на етажна собственост в жилищната сграда, регламентирана с разпоредбите на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС) се разглежда законовото основание на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – обработването е в изпълнение на нормативно задължение на администратора на лични данни.

При извършвано видеонаблюдение във вътрешността на жилищната сграда се анализират разпоредбите на чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ и чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС, в които

са регламентирани правомощията на общото събрание, като орган на управление на етажната собственост.

Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 10, буква „а“ от ЗУЕС общото събрание приема решения и за извършване на разходи, които са необходими за поддържането на общите части.

На основание чл. 17, ал. 3 от ЗУЕС законосъобразността на цитираното правомощие се гарантира с осигуряване на мнозинство повече от 50 на сто от представените идеални части от общите части на етажната собственост.

От представените доказателства по преписката няма данни, от които да е видно, че е проведено валидно общо събрание на етажната собственост, което да е взело решение с необходимото мнозинство за монтиране на камери за видеонаблюдение.

От предоставения списък на живущите на адрес: гр. *****, изразили съгласие за монтиране на камери за видеонаблюдение, е видно, че изрично писмено съгласие за монтаж на система за видеонаблюдение е изразено от 14 от собствениците на апартаменти във входа, от общо 24.

Въпреки, че не е представен документ за проведено общо събрание, от който категорично може да се установи изпълнението на законовите изисквания за кворум и мнозинство, с предоставения допълнителен списък се доказва знанието и съгласието на живущите в кооперацията за монтиране на камери за видеонаблюдение с охранителна цел. Видно от собственоръчно написаните имена и подписи на лицата, може да се приеме, че е формирано необходимото законово мнозинство, макар и при неспазване на указания в ЗУЕС ред.

По отношение обсега на видеозанемане на камерите се отбелязва установеното в Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г., а именно: една камера е разположена над входната врата на жилището на Й. и заснема етажната площадка на втория етаж, а втората камера е разположена на фасадата на балкона на ответниците и заснема и в обсега ѝ на заснемане попадат част от улицата и паркоместата.

Във връзка с камерата, разположена на фасадата на балкона и видно от приложения снимков материал към Констативен акт № ППН-02-101/09.02.2018 г. е видно, че същата заснема съседни имоти, както и обществени територии, предвид което се разглеждат принципите на обработване на личните данни, указани с нормата на чл. 2, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно: личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, за точно определени и законни цели, да бъдат съотнесими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Предвид необходимостта от намиране на баланс между интересите на администратора на лични данни и тези на жалбоподателката в изпълнение на принципа,

регламентиран в чл. 30, ал. 1 от Конституцията на Република България за лична свобода и неприкосновеност на всеки български гражданин, се мотивира преценката за частична основателност на жалба № ППН-01-38/09.02.2018 г., в частта, в която се извършвано видеонаблюдение на обществени места.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД обработването на лични данни е допустимо когато е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, на което се разкриват данните.

Посоченото условие за допустимост на обработването на личните данни предполага равните права и интереси на гражданите, освен когато интересите на физическото лице, за което се отнасят данните имат преимущество пред интересите на лицето, обработващо лични данни, в случая извършващо видеонаблюдение.

Предвид динамичното развитие на технологичните и обществените отношения като цяло и все по-налагащата се актуалност на въпросите, свързани със спокойствието, здравето, сигурността и живота на личността в съвременната действителност се намира за все по-наложителна тенденцията за разглеждане правата и интересите на гражданите именно от гледна точка на тяхното равенство, както и прилагане смисъла на духа на закона и неговото съответствие на действителността.

Установената в производството пред Комисията причина за монтиране на видеокамерите, а именно: защита на личната и имуществената неприкосновеност на собствениците на апартаменти, водят до необходимостта от разглеждане допустимостта на извършваното видеонаблюдение през призмата на разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Цитираното съдържание на разпоредбата на 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД се свързва и с изразеното от голяма част от живущите в жилищната сграда знание и съгласие за монтиране на видеокамери. Отбелязва се, че кредитирането на съгласието на съсобствениците в сградата, обективизирано в нотариално заверен документ – списък на живущите в жилищната кооперация, се отнася до решението им касаещо изграждането на система за видеонаблюдение в и около входа с цел намаляване на престъпленията и личната сигурност на хората.

С оглед изложеното и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни се предлага Комисията за защита на личните данни да се произнесе със следното

РЕШЕНИЕ:

1. Уважава като основателна жалба с рег. № ППН-01-38/30.08.2017 г., подадена от П.М. и И.Т. срещу В.Й. и И. Й. относно камерата за видеонаблюдение, разположена на фасадата на балкона, заснемаща обществени територии, поради нарушаване на принципа регламентиран в чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД личните данни да бъдат съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват;

2. Във връзка с т. 1 издава задължително предписание на В.Й. и И. Й. в едноседмичен срок от влизане в сила на решението да демонтира камерата, заснемаща обществени територии, за изпълнението на което да уведоми Комисията с представянето на съответни доказателства.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/